

PIESA FĂRĂ PRETENȚII

În vremea lui Aristotel predominau două genuri teatrale: tragedia și comedia. Pe urmă s-au inventat farsa, misterul, apoi vodevilul, drama, melodrama și încă vreo cîteva. S-au scris piese în cinci acte, în patru acte, în trei acte, în două acte, într-un act și în antract.

Recent a apărut un nou gen, extrem de frecvent, pe scenele noastre: „comedia fără pretenții“. Este un gen prin excelență conflictual, caracterizat prin sfișietoare contraste lăuntrice, deoarece:

a) e necesar (directorii de teatru apelînd la dînsul pentru îndeplinirea planului; de altfel, și Hegel spunea că tot ce e real e necesar. Sainte-Beuve nu știu ce a spus);

b) e inutil (după cum s-a arătat în numeroase ședințe ale Consiliului teatrelor);

c) e iubit de public (după cum demonstrează organizatorii de spectacole);

d) e respins de public (după cum demonstrează critica);

e) e savuros (afirmă referatul oficial al secretariatului literar);

f) e imbecil (declară secretarul literar prietenilor săi intimi);

g) are meritul de a nu pune probleme (apreciază membrii comisiei de vizionare);

h) are cusurul de a nu pune probleme (conchid aceiași în referatul de bilanț al stagiunii);

Dar principala și cea mai pasionantă contradicție a comediei fără pretenții este că toată lumea are pretenții.

Autorul are pretenția ca teatrul să plătească tantiemele cu mai puțin de trei luni întîrziere.

Ceilalți autori au pretenția să se joace și piesele lor.

Directorul are pretenția să se utilizeze costume uzate, de la magazie.

Scenograful are pretenția să se obțină metal și mase plastice pentru decor.

Magazinerul are pretenția să capete chitanță.

Regizorul are pretenția să aducă o vedetă din alt teatru.

Vedetele din teatru au pretenția să nu se aducă vedete din alt teatru.

Antivedetele din teatru au pretenția să nu se aducă vedete din alt teatru.

Autorul are pretenția să nu i se taie din text.

Regizorul are pretenția să se taie foarte mult.

Susleurul are pretenția ca interpretul principal să-și învețe rolul.

Interpretul principal are pretenția să i se sufle mai tare.

Actorii distribuiți în roluri mici au pretenția să li se dea roluri mai mari.

Actorii nedistribuiți au pretenția să nu fie puși în dublură.

Tipografia are pretenția să primească la timp textul programului.

Bertolt Brecht are pretenția ca numele lui să nu fie amestecat în povestea asta.

Rudele au pretenția să primească bilete de favoare.

Contabilul-șef are pretenția să se organizeze mai multe turnee.

O.S.T.A. are pretenția să se organizeze mai multe turnee în orașele mici care nu sînt reședințe de raion.

Actorii au pretenția să nu mai fie trimiși în atîtea turnee, și mai ales în orașele mici care nu sînt nici măcar reședințe de raion.

Autorul are pretenția că regizorul i-a denaturat opera.

Sofia autorului are pretenție la un Fiat 1500.

Autorul are pretenția să nu fie ignorat de critică.

Secretarii literari au pretenția ca în cronici să se consemneze calitatea excepțională a programelor de sală.

Autorul are pretenția să i se publice textul în revista „Teatrul”.
 Un critic minios are pretenția să nu se mai joace asemenea piese.
 Autorul are pretenția să se organizeze un ciclu de reprezentații în Sala
 Palatului.

Au pretenții chiar și absenții,
 dizidenții,
 aderenții,
 turbulenții și
 indolenții.
 Incompetenții
 au pretenții.

Au pretenții că fug clienții.

Pretenții

Pretenții

Pretenții

Pretenții

...enții

...enții

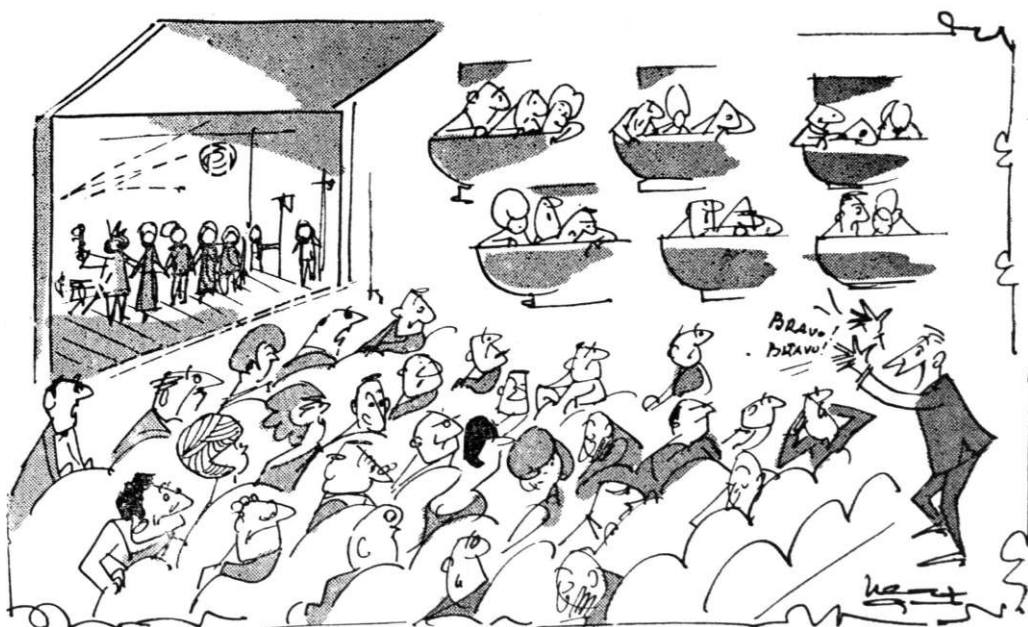
...enții

Numai spectatorul e stăruitor poftit și în mod categoric somat să
 n-aibă nici un fel de pretenții când vine să vadă o astfel de piesă fără
 pretenții.

E cald !

Arlechin

CULISE

- Mă rog, cine o fi entuziasmul ăsta ?
- Ce mai întrebi ?! Autorul !